Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS (seitsemäs jaosto)

31 päivänä lokakuuta 2025*

Ennakkoratkaisupyyntö – Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 99 artikla – Vastaus, joka on selvästi johdettavissa oikeuskäytännöstä – Valtiontuet – SEUT 108 artikla – Euroopan komission päätös sääntöjenvastaisten tukien takaisinperimisestä – Asetus (EU) 2015/1589 – 16 artiklan 3 kohta – 17 artiklan 1 kohta – Kansallinen säännöstö, jossa säädetään unionin oikeudessa säädettyä vanhentumisaikaa lyhyemmästä preklusiivisesta määräajasta – Tehokkuusperiaate

Asiassa C-24/25,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka Tribunal Administrativo e Fiscal do Funchal (Funchalin hallinto- ja verotuomioistuin, Portugali) on esittänyt 28.10.2024 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 16.1.2025, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Mission – Trading, Gestão e Serviços, Unipessoal, Lda (Zona Franca da Madeira)

vastaan

Autoridade Tributária e Assuntos Fiscais da Região Autónoma da Madeira,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (seitsemäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja F. Schalin sekä tuomarit M. Gavalec ja Z. Csehi (esittelevä tuomari),

julkisasiamies: A. Rantos,

kirjaaja: A. Calot Escobar,

päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian perustellulla määräyksellä unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 99 artiklan mukaisesti,

on antanut seuraavan

* Oikeudenkäyntitikieli: portugali.

määräyksen

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee [SEUT] 108 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 13.7.2015 annetun neuvoston asetuksen (EU) 2015/1589 (EUVL 2015, L 248, s. 9) 16 artiklan 3 kohdan ja tukiohjelmasta SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN), jonka Portugali on myöntänyt Zona Franca da Madeiralle (ZFM) – Järjestely III, 4.12.2020 annetun komission päätöksen (EU) 2022/1414 (EUVL 2022, L 217, s. 49) 5 artiklan 1 kohdan tulkintaa.

2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa asianosaisina ovat yhtäältä Mission – Trading, Gestão e Serviços, Unipessoal, Lda (Zona Franca da Madeira) (jäljempänä Mission – Trading) ja toisaalta Autoridade Tributária e Assuntos Fiscais da Região Autónoma da Madeira (Madeiran autonomisen alueen veroviranomainen, Portugali; jäljempänä verohallinto) ja jossa on kyse veroulosottomenettelystä, jonka viimeksi mainittu on aloittanut Mission – Tradingia vastaan kyseiselle yhtiölle sääntöjenvastaisesti myönnettyjen valtiontukien perimiseksi takaisin.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Unionin oikeus

Asetus 2015/1589

3 Asetuksen 2015/1589 16 artiklan, jonka otsikko on ”Tuen takaisinperiminen”, 3 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Takaisinperiminen on toteutettava viipymättä ja asianomaisen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön menettelyjen mukaisesti, jos ne mahdollistavat [Euroopan] komission päätöksen välittömän ja tehokkaan täytäntöönpanon, sanotun kuitenkaan rajoittamatta Euroopan unionin tuomioistuimen [SEUT 278] artiklan nojalla antamien määräysten soveltamista. Tämän toteuttamiseksi, ja jos asia on jonkin kansallisen tuomioistuimen käsiteltävänä, asianomaisten jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki oikeudellisissa järjestelmissään käytettävissä olevat tarpeelliset toimenpiteet, mukaan lukien tilapäiset toimet, sanotun kuitenkaan rajoittamatta unionin lainsäädännön soveltamista.”

4 Kyseisen asetuksen 17 artiklan, jonka otsikko on ”Tuen takaisinperintään sovellettava vanhentumisaika”, 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Komission toimivaltuuksiin periä tuki takaisin sovelletaan kymmenen vuoden vanhentumisaikaa.”

Päätös 2022/1414

5 Päätöksen 2022/1414 1 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Portugali on toteuttanut tukiohjelman ’Zona Franca da Madeira (ZFM) – järjestely III’ sääntöjenvastaisesti siltä osin kuin Portugali on pannut sen täytäntöön [asiassa N 421/2006 27.6.2007 annetun] komission päätöksen C(2007) 3037 final ja [asiassa SA.34160

(2011/N) 2.7.2013 annetun] komission päätöksen C(2013) 4043 final vastaisesti rikkoen siten [SEUT] 108 artiklan 3 kohtaa, eikä kyseinen tukiohjelma tästä syystä sovellu sisämarkkinoille.”

6 Kyseisen päätöksen 4 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Portugalin on perittävä 1 artiklassa tarkoitetun ohjelman yhteydessä myönnetty sisämarkkinoille soveltumaton tuki takaisin tuensaajilta.”

7 Mainitun päätöksen 5 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Edellä 1 artiklassa tarkoitetun tukiohjelman nojalla myönnetty tuki on perittävä välittömästi takaisin.

2. Portugalin on varmistettava, että tämä päätös pannaan täytäntöön [kahdeksan] kuukauden kuluessa sen tiedoksi antamisesta.”

Portugalin oikeus

Verotusmenettelylaki

8 Verotusmenettelylaissa (Código de Procedimento e de Processo Tributário), sellaisena kuin sitä sovelletaan pääasiassa, on 204 §, jonka otsikko on ”Täytäntöönpanon vastustamisen perusteet” ja jonka 1 momentissa säädetään seuraavaa:

”Vastustamisella voi olla vain yksi seuraavista perusteista:

– –

d) täytäntöönpanon kohteena olevan velan vanhentuminen

– –”

Yleinen verolaki

9 Yleinen verolaki (Lei Geral Tributária), joka on annettu 17.12.1998 annetulla asetuksella nro 398/98 (Decreto-Lei nº 398/98; Diário da República, I, A-sarja, nro 290, 17.12.1998), sellaisena kuin sitä sovelletaan pääasiassa, sisältää 45 §:n, jonka otsikko on ”Veron tai maksun kantamista koskevan oikeuden vanhentuminen” ja jossa säädetään seuraavaa:

”1. Veron tai maksun kantamista koskeva oikeus [lakkaa], jos sen kantamisesta ei ole pätevästi ilmoitettu maksuvelvolliselle neljän vuoden kuluessa, ellei laissa toisin säädetä.

2. Jos verovelvollisen antamassa ilmoituksessa on ilmeinen virhe, edellisessä momentissa tarkoitettu vanhentumisaika on kolme vuotta.

3. Jos maksettavaan määrään on sovellettu vähennystä tai veronhyvitystä, vanhentumisaika on kyseisen oikeuden käyttämisen vanhentumisaika.

4. Vanhentumisaika alkaa jaksoittain maksettavien verojen ja maksujen osalta sen vuoden lopusta, jona maksuvelvollisuuden perusteena oleva tapahtuma tapahtui, ja kertaluonteisten verojen ja maksujen osalta siitä päivästä, jona maksuvelvollisuuden perusteena oleva tapahtuma tapahtui, lukuun ottamatta arvonlisäveroa ja tuloveroa silloin, kun verotus tapahtuu lopullisena lähdeverotuksena, jolloin vanhentumisaika alkaa sitä kalenterivuotta, jona saatava syntyi tai maksuvelvollisuuden perusteena oleva tapahtuma tapahtui, seuraavan kalenterivuoden alusta.

– –

7. Edellä 1 momentissa tarkoitettu määräaika on 12 vuotta, jos veronkanto-oikeus koskee maksuvelvollisuuden perusteena olevia tapahtumia, jotka liittyvät:

a) maahan tai alueeseen, johon sovelletaan selvästi edullisempaa verojärjestelmää, joka sisältyy valtiovarainministerin päätöksellä hyväksyttyyn luetteloon ja josta olisi pitänyt ilmoittaa veroviranomaisille mutta josta ei ole ilmoitettu; tai

b) talletus- tai arvopaperitileihin rahoituslaitoksissa, joiden kotipaikka ei ole Euroopan unionin jäsenvaltioissa, tai Euroopan unionin ulkopuolella sijaitsevissa kotimaisten rahoituslaitosten sivuliikkeissä, joiden olemassaoloa ja tunnistetietoja yhteisöverovelvolliset eivät ole maininneet siltä verovuodelta, jona verotettavat tapahtumat tapahtuivat, antamassaan veroilmoituksessa.”

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymys

10 Verohallinto aloitti päätöksen 2022/1414 seurauksena Mission – Tradingia koskevan verotusmenettelyn periäkseen takaisin valtiontuet, jotka kyseiselle yhtiölle oli myönnetty tukiohjelman ”Zona Franca da Madeira (ZFM) – Järjestely III” yhteydessä verovuoden 2015 osalta myönnetyn yhteisöveron vähennyksen muodossa.

11 Mission – Trading vastusti kyseistä menettelyä Tribunal Administrativo e Fiscal do Funchalissa (Funchalin hallinto- ja verotuomioistuin, Portugali), joka on tässä asiassa ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin, ja vaati kyseisen menettelyn päättämistä.

12 Vastustuksensa tueksi Mission – Trading väittää muun muassa, ettei verohallinto voi perustellusti vaatia sitä maksamaan mainitun menettelyn kohteena olevaa verovelkaa, koska sille ei ole ilmoitettu kyseisen veron kantamisesta yleisen verolain 45 §:ssä säädetyssä preklusiivisessa määräajassa.

13 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pohtii, onko kyseinen 45 artikla yhteensopiva asetuksen 2015/1589 16 artiklan 3 kohdan ja päätöksen 2022/1414 5 artiklan kanssa.

14 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin täsmentää yhtäältä, että Portugalin oikeudessa ei säädetä mistään erityisestä järjestelmästä, joka koskisi preklusiivista määräaikaa valtiontuen takaisinperinnän yhteydessä. Mainittu tuomioistuin toteaa, että koska kansallisessa oikeudessa ei ole säännöstä, jolla suljettaisiin pois yleisten määräaikojen soveltaminen, on sovellettava yleisen verolain 45 §:ää. Toisaalta se huomauttaa, että nyt käsiteltävään asiaan liittyvä päätös 2022/1414 on annettu sen jälkeen, kun kansallisessa oikeudessa säädetty preklusiivinen määräaika oli päättynyt.

15 Tribunal Administrativo e Fiscal do Funchal on tässä tilanteessa päättänyt lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavan ennakkoratkaisukysymyksen:

”Onko päätöksen [2022/1414] 5 artiklassa olevaa ilmaisua ’tuki on perittävä välittömästi takaisin’ ja asetuksen [2015/1589] 16 artiklan 3 kohdassa olevaa ilmaisua ’takaisinperiminen on toteutettava viipymättä ja asianomaisen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön menettelyjen mukaisesti, jos ne mahdollistavat komission päätöksen välittömän ja tehokkaan täytäntöönpanon’ tulkittava siten, että ne ovat esteenä sellaisten kansallisen oikeuden säännösten (erityisesti yleisen verolain 45 §) soveltamiselle, joissa säädetään veronkanto-oikeuden vanhentumisesta, kun siinä tätä varten säädetty määräaika on päättynyt?”

Ennakkoratkaisukysymyksen tarkastelu

16 Unionin tuomioistuin voi työjärjestyksensä 99 artiklan nojalla esittelevän tuomarin ehdotuksesta ja julkisasiamiestä kuultuaan milloin tahansa päättää ratkaista asian perustellulla määräyksellä silloin, kun esitettyyn ennakkoratkaisukysymykseen annettava vastaus on selvästi johdettavissa oikeuskäytännöstä.

17 On myös palautettava mieleen, että SEUT 267 artiklalla käyttöön otettu tuomioistuinten välinen yhteistyö perustuu kansallisten tuomioistuinten ja unionin tuomioistuimen tehtävien selkeään jakoon. Yhtäältä unionin tuomioistuimella ei ole toimivaltaa soveltaa unionin oikeussääntöjä tiettyyn yksittäistapaukseen vaan ainoastaan lausua perussopimusten ja unionin toimielinten, elinten ja laitosten toimien tulkinnasta (ks. vastaavasti tuomio 18.5.2021, Asociația ”Forumul Judecătorilor din România” ym., C-83/19, C-127/19, C-195/19, C-291/19, C-355/19 ja C-397/19, EU:C:2021:393, 201 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Toisaalta Euroopan unionin tuomioistuimen kansallisille tuomioistuimille ennakkoratkaisupyyntöjen tekemisestä antamien suositusten (EUVL C, C/2024/6008) 11 kohdan mukaan kansallisten tuomioistuinten on tehtävä niiden käsiteltävänä olevassa asiassa konkreettiset päätelmät unionin tuomioistuimen esittämistä tulkintaan liittyvistä seikoista (ks. vastaavasti tuomio 25.10.2018, Roche Lietuva, C-413/17, EU:C:2018:865, 43 kohta).

18 Nyt käsiteltävässä asiassa unionin tuomioistuin katsoo, että ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen pyytämä unionin oikeuden tulkinta on selvästi johdettavissa 30.4.2020 annetusta tuomiosta Nelson Antunes da Cunha (C-627/18, EU:C:2020:321) ja 14.12.2023 annetusta tuomiosta I (Tuotantomaksujen palauttaminen) (C-655/22, EU:C:2023:993). Nyt käsiteltävässä asiassa on näin ollen sovellettava työjärjestyksen 99 artiklaa.

19 Kuten tämän määräyksen 17 kohdasta ilmenee, ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on tehtävä konkreettiset päätelmät kyseisestä unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä ilmenevistä tulkintaan liittyvistä seikoista pääasiassa.

20 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee kysymyksellään, onko asetuksen 2015/1589 16 artiklan 3 kohtaa, siltä osin kuin se koskee tehokkuusperiaatetta, tulkittava siten, että se on esteenä kansallisen preklusiivisen määräajan soveltamiselle tuen takaisinperintään, kun kyseinen määräaika on päättynyt jo ennen kuin komissio on tehnyt päätöksen, jolla kyseinen tuki todetaan sääntöjenvastaiseksi ja määrätään se perittäväksi takaisin.

21 Unionin tuomioistuin on kansallisten vanhentumissääntöjen soveltamisesta todennut 30.4.2020 antamansa tuomion Nelson Antunes da Cunha (C-627/18, EU:C:2020:321) 41, 44 ja 46 kohdassa muun muassa seuraavaa:

”41 Vaikka kansallisia vanhentumissääntöjä sovelletaan lähtökohtaisesti sääntöjenvastaisesti myönnettyjen tukien takaisinperintään, kyseisiä sääntöjä on kuitenkin sovellettava siten, ettei unionin oikeudessa edellytetty takaisinperiminen tule käytännössä mahdottomaksi ja että unionin etu otetaan täysimääräisesti huomioon (ks. vastaavasti tuomio 26.6.2003, komissio v. Espanja, C-404/00, EU:C:2003:373, 51 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

– –

44 – – unionin tuomioistuimen vakiintuneesta oikeuskäytännöstä ilmenee, että vanhentumisaikojen tarkoituksena on yleisesti taata oikeusvarmuus (tuomio 23.1.2019, Fallimento Traghetti del Mediterraneo, C-387/17, EU:C:2019:51, 71 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

– –

46 – – vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan on niin, että kun otetaan huomioon, että komission SEUT 108 artiklan nojalla harjoittama valtiontukien valvonta on pakottava, yhtäältä tuensaajayritykset voivat lähtökohtaisesti perustellusti luottaa siihen, että tuki on myönnetty niille oikein, ainoastaan silloin, kun tukea myönnettäessä on noudatettu mainitun artiklan mukaista menettelyä, ja toisaalta huolellisen talouden toimijan pitäisi yleensä olla kykenevä varmistumaan siitä, että kyseistä menettelyä on noudatettu. Erityisesti silloin, kun tuki on otettu käyttöön ilmoittamatta sitä ennalta komissiolle, jolloin tuki on SEUT 108 artiklan 3 kohdan nojalla sääntöjenvastainen, tuensaaja ei voi kyseisellä hetkellä perustellusti luottaa siihen, että tuki on myönnetty oikein (tuomio 5.3.2019, Eesti Pagar, C-349/17, EU:C:2019:172, 98 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). – – näin on sekä yksittäisten tukien että tukijärjestelmän perusteella myönnettyjen tukien osalta.”

22 Vanhentumisajoista ja preklusiivisista määräajoista sekä tehokkuusperiaatteesta unionin tuomioistuin on todennut lisäksi 14.12.2023 antamansa tuomion I (Tuotantomaksujen palauttaminen) (C-655/22, EU:C:2023:993) 44 kohdassa seuraavaa:

”– – unionin tuomioistuimen vakiintuneesta oikeuskäytännöstä ilmenee tehokkuusperiaatteen noudattamisen osalta, että kohtuullisten vanhentumisaikojen ja preklusiivisten määräaikojen asettaminen täyttää lähtökohtaisesti tehokkuusvaatimuksen, koska siinä sovelletaan oikeusvarmuuden perusperiaatetta, joka suojaa sekä asianomaista henkilöä että kyseistä hallintoa, vaikka tällaisten määräaikojen päättyminen on luonteensa takia omiaan estämään asianomaisia henkilöitä vetoamasta oikeuksiinsa kokonaan tai osittain (tuomio 19.12.2019, Cargill Deutschland, C-360/18, EU:C:2019:1124, 52 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).”

23 Siinä tapauksessa, että kansallisessa oikeudessa säädetty ja perusteettomasti maksetun tuen takaisinperintään sovellettava vanhentumisaika on päättynyt jo ennen kuin komissio on tehnyt päätöksen, jolla tuki todetaan sisämarkkinoille soveltumattomaksi ja vaaditaan sen takaisinperimistä, unionin tuomioistuin on toistuvasti todennut, kuten 30.4.2020 annetun tuomion Nelson Antunes da Cunha (C-627/18, EU:C:2020:321) 46, 50–52, 60 ja 61 kohdasta ilmenee, että

”46 On niin ikään palautettava mieleen, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan on niin, että kun otetaan huomioon, että komission SEUT 108 artiklan nojalla harjoittama valtiontukien valvonta on pakottava, yhtäältä tuensaajayritykset voivat lähtökohtaisesti perustellusti luottaa siihen, että tuki on myönnetty niille oikein, ainoastaan silloin, kun tukea myönnettäessä on noudatettu mainitun artiklan mukaista menettelyä, ja toisaalta huolellisen talouden toimijan pitäisi yleensä olla kykenevä varmistumaan siitä, että kyseistä menettelyä on noudatettu. Erityisesti silloin, kun tuki on otettu käyttöön ilmoittamatta sitä ennalta komissiolle, jolloin tuki on SEUT 108 artiklan 3 kohdan nojalla sääntöjenvastainen, tuensaaja ei voi kyseisellä hetkellä perustellusti luottaa siihen, että tuki on myönnetty oikein (tuomio 5.3.2019, Eesti Pagar, C-349/17, EU:C:2019:172, 98 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). – – näin on sekä yksittäisten tukien että tukijärjestelmän perusteella myönnettyjen tukien osalta.

– –

50 – – komissio voi milloin tahansa asetuksen 2015/1589 17 artiklan 1 kohdassa säädetyn kymmenen vuoden vanhentumisajan kuluessa vaatia sääntöjenvastaisen tuen takaisinperimistä siitä huolimatta, että kansallisessa menettelyssä sovellettava vanhentumisaika on mahdollisesti päättynyt (ks. vastaavasti tuomio 5.3.2019, Eesti Pagar, C-349/17, EU:C:2019:172, 114 kohta).

51 Kuten lisäksi tämän tuomion 46 kohdassa mainitusta oikeuskäytännöstä ilmenee, Nelson Antunes da Cunha ei voi käsiteltävässä asiassa pätevästi vedota saattaneensa perustellusti luottaa siihen, että tuki oli myönnetty oikein, koska Portugalin tasavalta otti tuen käyttöön ilmoittamatta siitä ennakkoon komissiolle.

52 Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on siis jätettävä soveltamatta kansallista vanhentumisaikaa, jota sovelletaan takaisin perittävän tuen perinnässä ja joka on päättynyt jo ennen kuin komissio on tehnyt päätöksen tuen takaisinperimisestä.

– –

60 Tässä tilanteessa oikeusvarmuuden periaate, jonka noudattaminen vanhentumisajoilla pyritään takaamaan, ei voi estää sisämarkkinoille soveltumattomaksi todetun tuen takaisinperimistä – –

61 Edellä esitetyn perusteella neljänteen kysymykseen on vastattava, että asetuksen 2015/1589 16 artiklan 2 kohtaa, jonka mukaan takaisin perittävään tukeen lisätään korko, ja saman artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tehokkuusperiaatetta on tulkittava siten, että ne ovat esteenä kansallisen vanhentumisajan soveltamiselle tuen takaisinperimiseen silloin, kun kyseinen vanhentumisaika on päättynyt jo ennen kuin komissio on tehnyt päätöksen, jolla kyseinen tuki todetaan sääntöjenvastaiseksi ja määrätään se perittäväksi takaisin – –”

24 Nyt käsiteltävässä asiassa päätöksen 2022/1414 1 artiklasta ilmenee, että Portugali on toteuttanut tukiohjelman ”Zona Franca da Madeira (ZFM) – järjestely III” sääntöjenvastaisesti siltä osin kuin Portugali on pannut sen täytäntöön asiassa N 421/2006 27.6.2007 annetun komission päätöksen C(2007) 3037 final ja asiassa SA.34160 (2011/N) 2.7.2013 annetun komission päätöksen C(2013) 4043 final vastaisesti rikkoen siten SEUT 108 artiklan 3 kohtaa.

25 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin täsmentää, että kansallinen preklusiivinen määräaika, jota olisi sovellettava Mission – Tradingille kyseisen tukiohjelman perusteella sääntöjenvastaisesti maksettujen määrien takaisinperintää koskevaan menettelyyn, on päättynyt ennen päätöksen 2022/1414 antamista.

26 Unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä, sellaisena kuin se on palautettu mieleen tässä määräyksessä, ilmenee kuitenkin, että tällaisen kansallisessa oikeudessa säädetyn vanhentumisajan tai preklusiivisen määräajan päättymisestä huolimatta komissio voi milloin tahansa ennen asetuksen 2015/1589 17 artiklan 1 kohdassa säädetyn kymmenen vuoden vanhentumisajan päättymistä vaatia sääntöjenvastaisen tuen takaisinperimistä.

27 Esitettyyn kysymykseen on näin ollen vastattava, että asetuksen 2015/1589 16 artiklan 3 kohtaa, siltä osin kuin se koskee tehokkuusperiaatetta, on tulkittava siten, että se on esteenä kansallisen preklusiivisen määräajan soveltamiselle tuen takaisinperintään, kun kyseinen määräaika on päättynyt jo ennen kuin komissio on tehnyt päätöksen, jolla kyseinen tuki todetaan sääntöjenvastaiseksi ja määrätään se perittäväksi takaisin.

Oikeudenkäyntikulut

28 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (seitsemäs jaosto) on määrännyt seuraavaa:

[SEUT] 108 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 13.7.2015 annetun neuvoston asetuksen (EU) 2015/1589 16 artiklan 3 kohtaa, siltä osin kuin se koskee tehokkuusperiaatetta,

on tulkittava siten, että

se on esteenä kansallisen preklusiivisen määräajan soveltamiselle tuen takaisinperintään, kun kyseinen määräaika on päättynyt jo ennen kuin Euroopan komissio on tehnyt päätöksen, jolla kyseinen tuki todetaan sääntöjenvastaiseksi ja määrätään se perittäväksi takaisin.

Allekirjoitukset